

Súd: Okresný súd Veľký Krtíš
Spisová značka: 2C/176/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6214204248
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Elena Petrusová
ECLI: ECLI:SK:OSVK:2015:6214204248.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd vo Veľkom Krtíši samosudkyňou JUDr. Elenou Petrusovou v právnej veci navrhovateľa Orange Slovensko, a. s., so sídlom Bratislava, Metodova 8, IČO: 35 697 270, zastúpeného Bobák, Bollová a spol., Advokátskou kanceláriou so sídlom Bratislava, Dr. VI. Clementisa 10 proti odporkyni J. T., L.. XX.XX.XXXX, J. E. B. XX, o zapl. 561,79 s prísl., takto

rozhodol:

Odporkyňa je p o v i n n á zaplatiť navrhovateľovi sumu 206,79 Eur spolu s 8,75% úrokom z omeškania ročne zo sumy 206,79 Eur od 26.01.2013 až do zaplataenia a to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšku súd návrh z a m i e t a.

Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Podaným návrhom sa navrhovateľ domáhal, aby súd uložil odporkyni povinnosť zaplatiť mu sumu 561,79 Eur istiny spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne z dlžnej sumy od 26.01.2013 do zaplataenia a nahradiť trovy konania, z titulu nezaplataenej ceny poskytnutých služieb a náhrady škody. V návrhu navrhovateľ uviedol, že s odporkyňou uzavrel Zmluvy o pripojení č. S. XXXXXXXX, S. XXXXXXXX, S. XXXXXXXX, ktorých neoddeliteľnou súčasťou boli Všeobecné podmienky poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb, ako aj Dodatky k Zmluvám o pripojení. V zmysle týchto zmlúv vypožičal odporkyni 3 ks SIM kariet, ktoré umožňovala odporkyni využívať ním poskytované telekomunikačné služby. SIM kartám boli priradené účastnícke telefónne čísla XXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXX. V návrhu navrhovateľ ďalej uviedol, že škoda mu vznikla za odpredaný mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie Nokia C5 vo výške 106,- Eur, Orange Atlanta white vo výške 59,-Eur, ZTE Light Tab 2 bo výške 190,-Eur. Uvedená škoda predstavuje rozdiel medzi predajnou cenou mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia a jeho akciovou cenou, ide o škodu, ktorú mu spôsobila odporkyňa tým, že získala mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie za cenu zvýhodnenú oproti cene trhovej tak, že podpisom Dodatokov sa zaviazala používať služby, a za tieto platiť po dobu viazanosti a následne porušil svoj základný záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby a platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby. Zároveň sa domáhal zaplataenia sumy 206,79 Eur za obdobie od 09/2012 do 11/2012 s tým, že za predmetné obdobie odporkyňa riadne a včas nezaplatala cenu poskytnutých služieb.

Podaný návrh súd doručil odporkyni dňa 22. 08. 2014 a zároveň ju vyzval, aby sa k veci písomne do 15 dní vyjadrila a aby predložila alebo označila dôkazy a skutočnosti na preukázanie svojich tvrdení a to najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej. Odporkyňa sa k veci nevyjadrila.

Vzhľadom na to, že hodnota pohľadávky bez príslušenstva v čase začatia konania neprevyšuje 1.000 Eur, podľa ust. § 200ea ods. 1 O. s. p. predmetná právna vec je drobným sporom. Preto súd podľa ust. § 115a ods. 2 O. s. p. nenariaďoval vo veci pojednávanie a podľa ust. § 156 ods. 3 O. s. p. oznámil miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu. Účastníci, ani právny zástupca navrhovateľa sa na verejné vyhlásenie rozsudku neustanovili. Preto súd podľa ust. § 156 ods. 1 O. s. p. vyhlásil rozsudok.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že navrhovateľ a odporca uzavreli Zmluvy o pripojení č. S. XXXXXXXX, S. XXXXXXXX, S. XXXXXXXX, v zmysle ktorých navrhovateľ vypožičal odporkyňi 3 ks SIM kariet, ktoré umožňovala odporkyňi využívať navrhovateľom poskytované telekomunikačné služby, ktorým bolo priradené účastnicke telefónne čísla XXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXX. V prípade porušenia zmluvných povinností sa odporkyňa v čl. 2 bod 2.5 b Dodatku/ čl. 10 spisu/ zaviazala zaplatiť navrhovateľovi zmluvnú pokutu vo výške 108,-Eur. Dodatku /čl.18/ zmluvnú pokutu 59,- Eur a Dodatku/čl.30/ zmluvnú pokutu 190 ,- Eur. Navrhovateľ vystavil odporkyňi za obdobie od 09/2012 - 11/2012 faktúry č. XXXXXXXXXXXX splatnú dňa 23.09.2012 na sumu 48,01 Eur ,č. XXXXXXXXXXXX splatnú dňa 23.09.2012 na sumu 27,47 Eur, č. XXXXXXXXXXXX splatnú dňa 23.09.2012na sumu 44,69 Eur, č.XXXXXXXXXXX splatnú dňa 23.10.2012 na sumu 18,98 Eur, č. XXXXXXXXXXXX splatnú dňa 23.10.2012 na sumu 2,33 Eur, č.XXXXXXXXXXX splatnú dňa 23.10.2012 na sumu 37 ,- Eur,č.XXXXXXXXXXX splatnú dňa 23.10.2012 na sumu 27,98 Eur, č. XXXXXXXXXXXX splatnú dňa 23.11.2012 na sumu 3,98 Eur, č.XXXXXXXXXXX splatnú dňa 23.11.2012 na sumu 3,98 Eur, č. XXXXXXXXXXXX splatnú dňa 23.11.2012 na sumu 4,16 Eur.

Podľa ustanovenia § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatu z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

Podľa ustanovenia § 42 ods. 1 písm. a) zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách, podnik má právo na zaplatenie ceny za poskytnutú verejnú službu podľa tarify, ktorej vyúčtovanie doručil účastníkovi najneskôr do troch mesiacov od posledného dňa účtovacieho obdobia; neplatí pri vyúčtovaní vyúčtovaných služieb.

Podľa ustanovenia § 494 Občianskeho zákonníka, z platného záväzku je dlžník povinný niečo dať, konať, niečoho sa zdržať alebo niečo trpieť a veriteľ je oprávnený to od neho požadovať.

Podľa ustanovenia § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa ustanovenia § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, Uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z vyššie citovaných ustanovení zákona. Podaným návrhom sa navrhovateľ domáhal zaplatenia ceny za poskytnuté telekomunikačné služby, ktoré poskytol odporcovi a to vo výške 206,79 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne. V konaní mal nesporne preukázané, že účastníci uzavreli Zmluvy o pripojení spolu s dodatkami k týmto zmluvám a na základe týchto zmlúv odporkyňa využívala služby navrhovateľa, avšak za tieto riadne nezaplatil a preto za obdobie od septembra 2012 do novembra 2012 jej vznikol dlh v celkovej výške 206,79 Eur. Ani potom, ako sa navrhovateľ pokúsil pokusom o pokonávku o zaplatenie žalovanej sumy zo dňa 11.01.2013 kedy oznámil odporkyňi sumu neuhradených faktúr, odporkyňa za poskytnuté služby nezaplatil a, preto si potom navrhovateľ uplatnil úrok z omeškania z dlžnej sumy od 26.01.2013, po uplynutí lehoty na dodatočné plnenie uvedenej v pokuse o pokonávku. Súd preto potom uložil odporkyňi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi uvedenú sumu, keďže mal za to, že odporkyňa ako dlžník má povinnosť z platného záväzkového vzťahu podľa ustanovenia § 494 Občianskeho zákonníka zaplatiť

navrhovateľovi cenu služby a navrhovateľ ako veriteľ je oprávnený to od neho požadovať a keďže sa odporkyňa dostala do omeškania so zaplatením peňažného dlhu, vznikol navrhovateľovi aj nárok na zaplatenie úroku z omeškania a to v súlade s návrhom navrhovateľa, teda po uplynutí lehoty, ktorá bola odporkyňi poskytnutá na dodatočné plnenie. Súd uložil odporkyňi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 206,79 Eur istiny ako cenu za poskytnuté služby a úrok z omeškania vo výške 8,75 % ročne v zmysle ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v spojení s ustanovením § 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z.

Podaným návrhom sa navrhovateľ zároveň domáhal náhrady škody vo výške rovnajúcej sa rozdielu medzi predajnou cenou odpredaného mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia v celkovej výške 355,- Eur ako paušalizovanej náhrady škody. V tejto súvislosti mal súd preukázané, že rozsudkom Okresného súdu v Prešove z 13. 08. 2010 č. k. 17C/23/2010-65 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove z 29. 06. 2011 č. k. 2Co/137/2010 bola zmluvná pokuta rovnakého významu vyhlásená za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Citované ust. § 53a ods. 1 Obč. zákonníka, zakazuje dodávateľovi používať zmluvnú podmienku, ktorá bola právoplatne súdom vyhlásená za neprijateľnú. Takáto zmluvná podmienka je neplatná v zmysle ust. § 53 ods. 5 Obč. zákonníka, pričom sa jedná o absolútnu neplatnosť. Jej ďalším používaním dodávateľ, v tomto prípade navrhovateľ, vytvára protiprávny stav zákonom explicitne zakázaný a priznanie plnenia z takejto zmluvnej podmienky je v priamom rozpore so zákonom. Zákaz používania, vychádzajúci z právoplatného rozsudku súdu, sa týka celého textu predmetnej zmluvnej pokuty a zmluvnej podmienky ako celku, preto sa nemôže jednať len o čiastočnú neplatnosť zmluvnej pokuty. Zmluvnú pokutu uplatňovanú z absolútne neplatného zmluvného dojednania nemožno zmoderovať, pretože tomu bráni jej neplatnosť. Zníženie zmluvnej pokuty podľa ust. § 545a Obč. zákonníka, sa môže týkať iba platne uzavretej zmluvnej pokuty. Navrhovateľ sa domáhal náhrady škody vo výške rovnajúcej sa rozdielu medzi predajnou cenou odpredaného mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia a jeho akciovou cenou, vo výške 355,- Eur s tým, že v danom prípade sa podľa navrhovateľa jedná o škodu vzniknutú porušením povinností odporkyne. Zo skutkového vymedzenia nároku navrhovateľa vyplýva, že sa predmetnej škody domáha z dôvodu porušenia povinností odporkyne zotrvať s ním v zmluvnom vzťahu, preto nárok navrhovateľa na náhradu škody je potrebné posudzovať podľa ust. § 420 ods. 1 Obč. zákonníka ako tzv. všeobecnú občianskoprávnu zodpovednosť. Predpokladom vzniku všeobecnej občianskoprávnej zodpovednosti je protiprávny úkon, spôsobenie škody, príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou a zavinenie. Občianskoprávna zodpovednosť za škodu môže vzniknúť jednak z porušenia zmluvných alebo iných záväzkových povinností, vtedy ide o tzv. zmluvnú alebo záväzkovú zodpovednosť. Môže však vzniknúť aj z porušenia iných zákonom uložených povinností, vtedy ide o tzv. mimozáväzkovú zodpovednosť. Ustanovenie § 420 Obč. zákonníka možno aplikovať tak na prípady záväzkovej, ako aj mimozáväzkovej zodpovednosti. Pre vznik zodpovednosti za škodu je však nevyhnutné kumulatívne spojenie všetkých štyroch uvedených predpokladov. Pri neexistencii čo i len jedného z nich, zodpovednosť za škodu nie je daná. V danej veci dôkazné bremeno zaťažuje navrhovateľa. Zo strany navrhovateľa však nebolo v konaní ničím preukázané, že došlo k splneniu už prvému predpokladu, a to k protiprávnemu úkonu zo strany odporkyne. Navrhovateľ totiž nepreukázal, že odporkyňa nezotrvala s ním v zmluvnom vzťahu po dobu 24 mesiacov a nepreukázal ani to, že by došlo k ukončeniu zmluvy niektorým spôsobom uvedeným vo Všeobecných obchodných podmienkach. Potom podľa ust. § 40 ods.2 Obč. zákonníka, písomne uzavretá dohoda sa môže zmeniť alebo zrušiť iba písomne. Vzhľadom na to, že navrhovateľ v danej veci nepreukázal písomné ukončenie písomne uzavretých zmlúv, mal súd za to, že odporkyňa svoj záväzok zotrvať s navrhovateľom v zmluvnom vzťahu 24 mesiacov splnila a preto nie je daný už prvý predpoklad vzniku škody. Okrem toho pokiaľ ide o vznik škody, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk). Škoda sa chápe ako ujma, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentom, t. j. peniazmi. Je teda napravitelná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým poskytnutím peňazí, ak nedochádza k naturálnej reštitúcii. Skutočnou škodou sa rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného a reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do predchádzajúceho stavu. To, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk), je ujmom spočívajúcou v tom, že u poškodeného nedôjde v dôsledku škodnej udalosti k rozmnoženiu majetkových hodnôt, aj keď sa to dalo očakávať, s ohľadom na pravidelný beh veci. Podľa tvrdenia navrhovateľa, škoda mu vznikla ako rozdiel medzi trhovou cenou mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia, odpredaného odporkyňi a jeho akciovou cenou. Podľa názoru súdu, ani v prípade, keby aj bol zo strany odporkyne splnený predpoklad protiprávneho úkonu, k vzniku škody navrhovateľovi by nedošlo, pretože za škodu nemožno považovať to, že v rámci ofenzívnej obchodnej

politiky navrhovateľa tento predáva mobilné telefóny/telekomunikačné zariadenia za nižšiu ako skutočnú cenu. Rozdiel medzi skutočnou a akciovou cenou mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia tak nie je následkom (tvrdeného ale nepreukázaného) protiprávneho úkonu odporkyne ale výsledkom zmluvného konsenzu medzi navrhovateľom a odporkyňou. Tento zmluvný konsenzus nemôže byť zo strany navrhovateľa reparovaný prehodnotením jeho rozhodnutia, ak sa nesplnia jeho očakávania, ktoré do zmluvného vzťahu s odporkyňou vkladal. K protiprávnemu zmenšeniu majetku navrhovateľa tak nedošlo, pretože tento za mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie obdržal dojednanú kúpnu cenu. Vzhľadom na uvedený záver súdu, nebol teda splnený ani tretí predpoklad pre vznik škody, pretože aj v prípade preukázania zavineného nezotrvania odporkyne v zmluvnom vzťahu s navrhovateľom po určitú dobu, dôvodom navrhovateľom tvrdeného zmenšenia majetku navrhovateľa, ako uplatnenia škody, by nebol tento protiprávny úkon, ale kúpna zmluva s odporkyňou s obdržaním dojednanej kúpnej ceny. Z týchto dôvodov súd považoval návrh navrhovateľa aj v časti o zaplatenie sumy 355- Eur s príslušenstvom ako náhrady škody za nedôvodný, preto potom súd návrh navrhovateľa zamietol.

O náhrade trov konania účastníkov súd rozhodol podľa § 142 odsek 2 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo. V prejednávanej veci mal každý z účastníkov úspech len čiastočný, preto potom súd vyslovil, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia. Odvolanie sa podáva na Okresný súd vo Veľkom Krtíši písomne v 3 vyhotoveniach a rozhoduje o ňom Krajský súd v Banskej Bystrici.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.).

Ak nebude povinnosť stanovená týmto rozsudkom dobrovoľne splnená, možno podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.